

La humanitat

Any II : Núm. 341
Barcelona, dimarts, 13 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31513

Fundador: LLUIS COMPANYS

Les coses estranyes que diu Unamuno

En unes declaracions fetes a «Le Matin» es declara unitari i antifederal

París. — «Le Matin» publica unes declaracions fetes per don Miguel de Unamuno al corresponsal de l'esmentat periòdic a Madrid.

Heu-vos ací el de més relleu de les dites declaracions:
«Els partits a Espanya no són mai més que instruments d'organització del caciquisme. Així passava sota la monarquia. Així passa sota la República. Diré àdhuc més: nosaltres hem tingut sota l'antic règim, Governos liberals. En canvi, ara, el comandament de la democràcia cobreix una dictadura semblant a la de Primo de Rivera. En efecte, els procediments són els mateixos. En 1924, el Govern dictatorial desterrava sense que hi hagués motiu. Actualment, es deporta en massa i en certs casos, sense previ judici de cap classe. Això és una injustícia. No temo proclamar-ho perquè jo no puc sofrir l'arbitrarietat, vingui de qui vingui. D'aquest sistema, el Govern n'ha fet una regla en l'aplicació de les seves famoses lleis excepcionals. Per a justificar-la, la policia, descobreix tota mena de complots imaginaris contra la República. Fins ara, el Govern no ha hagut de fer front més que a un únic i veritable complot. El del 10 d'agost. I aquest, encara, no anava dirigit contra la República, encara que s'hagi volgut fer-ho creure a la gent.

El principal objecte d'aquesta conspiració era impedir la concessió a Catalunya de l'autonomia per les Corts Constituents. Reconec que nombrosos elements monàrquics han pres part en ella. Els seus propòsits eren, no obstant, molt distints del d'un canvi de règim. Tot el més, un moviment reaccionari en el sentit que es tractava de tallar certes reformes audacioses, tals com la reforma agrària, per exemple, reforma que, per altra part, ha tingut el meu vot a les Corts Constituents. Aquests errors de procediment poden, sens dubte, ésser sotmesos a rectificació, però hi ha un problema que els homes de la República acaben de resoldre d'una manera perillosa. Vull parlar de l'autonòmie català. Se li ha donat a aquest problema denominació de personalitat col·lectiva diferencial de les regions, la qual cosa és una tonteria. Per a mi, que sóc unitari i antifederal, sota la República com sota la Monarquia, les regions autonòmiques consisteixen sobretot en un augment del nombre de funcionaris regionals, provincials, municipals i en la creació d'una enorme burocràcia. Així el gran asil de l'Estat federal, obrint les seves portes a totes les autonomies, dona, no una República de Treballadors de totes classes com vol la Constitució de 1931, sinó una República Federal de Funcionaris de totes classes.»

Unamuno diu, també, que això ho considera com una mena de feixisme. Les denominacions, per altra part, no li importen. Tant el feixisme com el comunisme, trobaran en ell una violenta oposició que depèn de la seva formació espiritual arrelada en el liberalisme.

Comenta també el que per a ell suposa una incoherència, o sigui el voler fer una revolució al mateix temps que una Constitució que garanteixi els drets individuals. D'aquesta incoherència en toquem ara — subratlla Unamuno — els seus efectes.

Aquestes declaracions les reproduïxen gairebé tots els periòdics francesos.

Els drames de la mar

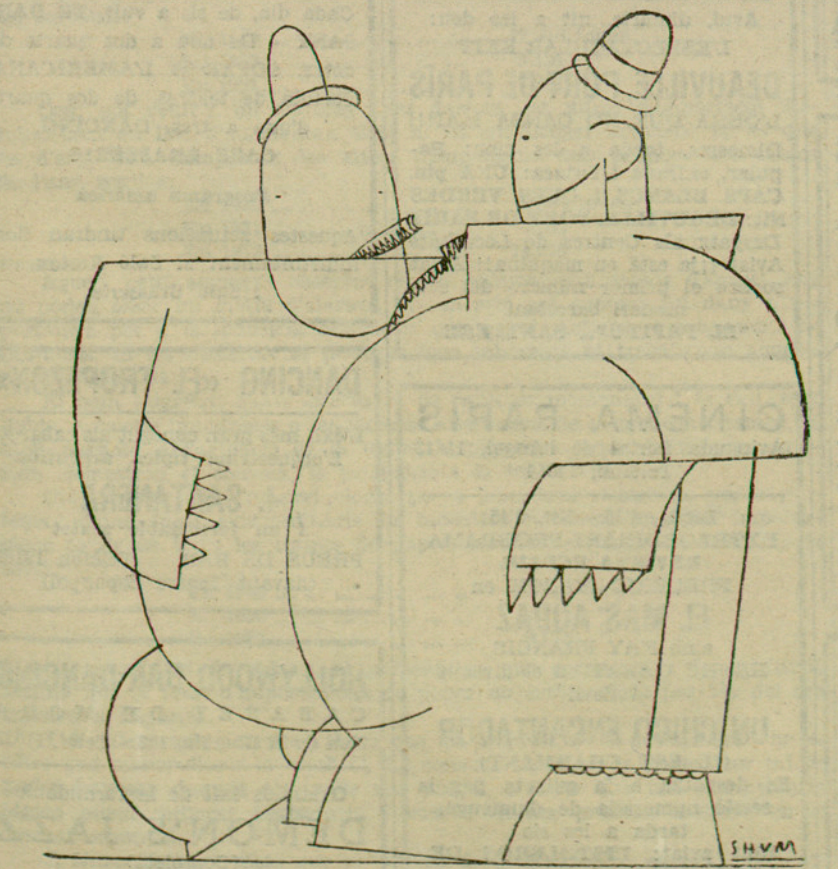
L'incendi d'un vaixell causa nombroses víctimes.—Un tauró devora un financer

Nova York. — Comuniquen de Cartagena (Colòmbia) que quan el vaixell coster «Atrato» navegava pel golf de Morros Quillo es declarà un violent incendi a bord.

A la poca estona tot el vaixell estava voltat de flames i s'enfonsava ràpidament, entre les escenes dramàtiques que és de suposar.

Es creu que entre el passatge i la tripulació hi hagi bastantes víctimes, puix fins ara sols han pogut ésser salvades quinze persones.

Entre les víctimes figura el conegut financer senyor Llorenç Lleras. La mort d'aquest senyor tingué trágics matisos, puix els que anaven en els vaixells veïers que fou devorat per un tiburó quan nedant pretenia guanyar la costa.

—Has vist la comèdia que fan els de la Lliga amb allò de les eleccions de Lleida?

—Sí. És una comèdia en tres actes... brutes.

El Sr. Noguer i Comet, president del Comitè Regulador de la Indústria Cotonera

Ahir, el governador dimissionari de Tarragona, senyor Noguer i Comet, va dir als periodistes que el Govern l'havia honorat amb el nomenament de president del Comitè Regulador de la Indústria Cotonera, càrrec que es trobava vacant per dimissió del senyor Carrasco i Formiguera, qui l'exercia.

Es veu que el senyor Marcellí Domingo, agrairt, ha volgut recompensar els serveis de l'ex-candidat del Partit Catalanista Republicà.

El Sr. Tomàs i Piera, identificat amb l'Esquerra

El senyor Josep Tomàs i Piera ha explicat a un periodista els motius de la seva separació del Partit Catalanista Republicà. I ha dit el següent:

—Jo volia que el Partit Catalanista Republicà ingressés, tot, a l'Esquerra, perquè creia convenient per a Catalunya i per a la República la fusió. No cal dir, doncs, que jo em sento identificat pel partit que presideix Francesc Macià. Quant al meu ingrès personal, és el de menys. No em considero un d'aquells elements, i per bé que em senti representat per l'Esquerra Republicana de Catalunya, aquesta no serà més forta ni més bona perquè jo hi ingressi o deixi d'ingressar-hi.

L'ANIVERSARI DE LA PRESA DE POSSESSIO DEL SENYOR ALCALA ZAMORA

Aquest matí, el president de la República ha estat visitat, per tal de felicitar-lo, pel Govern i la representació de les Corts Constituents, canviant-se brillantíssims parlaments entre els senyors Besteiro i Alcalà Zamora

Madrid, 13. — A les onze del matí s'ha reunit el Govern al Ministeri de la Guerra, tot seguit s'ha traslladat al Palau Nacional per visitar i felicitar el President de la República, amb motiu de l'aniversari de la seva presa de possessió.

El Govern ha romàs en les habitacions del senyor Alcalà Zamora uns vint minuts, i després de felicitar el cap de l'Estat i conversar amb ell, els ministres han tornat al Palau de Bonavista per tal de celebrar Consell.

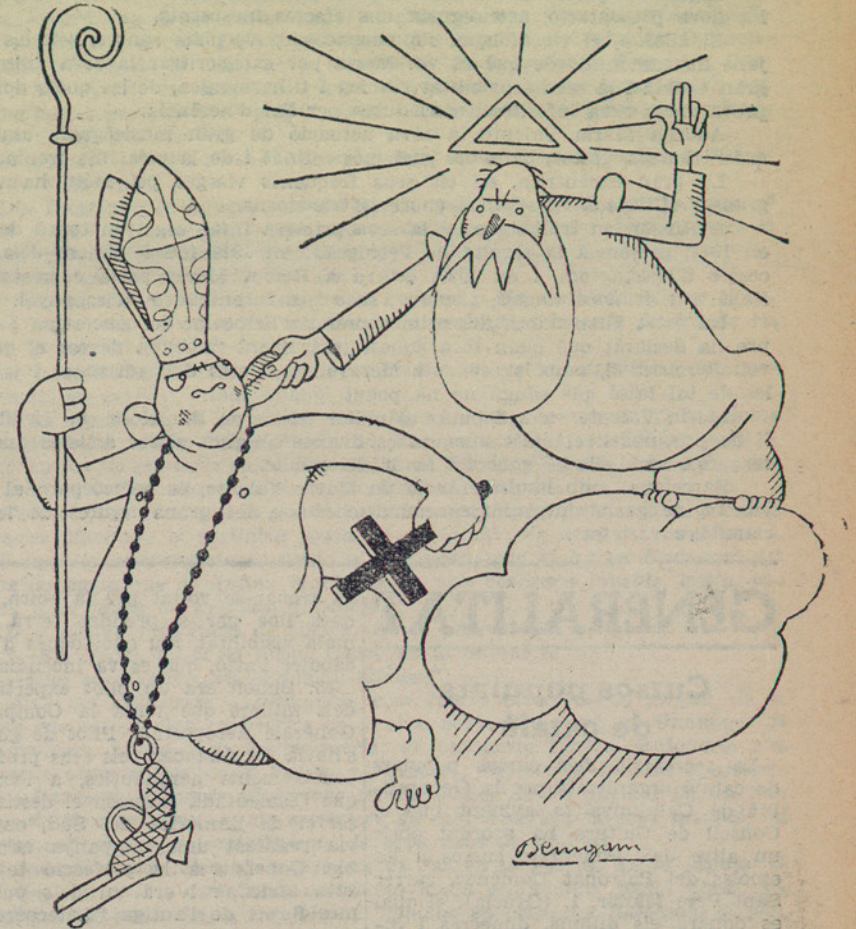
A dos quarts de dotze del matí ha arribat al Palau Nacional la Mesa del Congrés, formada pel president de la Cambra, senyor Besteiro, i els vicepresidents i secretaris senyors Barnes, Gómez Paracha, Vidarte i del Rio. Ocupaven dos automòbils. En un pati interior del Palau, ha rendit honors la Companyia de la guàrdia exterior, amb bandera i música.

Nombros públic s'havia congregat al voltant del Palau Nacional i ha ovacionat els diputats abans esmentats, especialment el senyor Besteiro.

A la porta de les habitacions del President de la República hi havia ja uns quants diputats que esperaven la Mesa del Congrés; entre ells s'hi trobaven l'ex-ministre d'Estat, senyor Lerroux, i els senyors Alba, Ossorio i Gallardo, Baeza Medina, Castrovido, Guerra del Rio, Victòria Kent, Clara Campoamor, Margarida Nelken, Sereno Batanero, Abad Conde, Galarza, Peñalba, Sánchez Albornoz, Ballesterio Gozalbo i d'altres.

La Mesa del Congrés ha estat rebuda per l'alt personal de Palau, i, acompanyada d'ell i dels diputats a Corts que es trobaven al Palau, s'ha dirigit a la Sala de Consells, on es trobava el senyor Alcalà Zamora.

El senyor Besteiro en nom del Congrés dels diputats ha pronunciat un breu discurs de cordial felicitació al President de la República, dient que quan el votaren per a tan alt càrrec sabien que perdien un gran parlamentari, però donaven a la República un excellent president, com ho ha confirmat el temps transcorregut. S. E. — ha seguit dient el senyor Besteiro —, representa la República amb sencillesa i elevació i s'ha captat l'amor i la con-

LA REPULSA DIVINA

—Noi, això no pot anar. En lloc de fer de «pastor» m'esgarries el remat!

reiterava el seu agraïment a la Cambra per la unanimitat amb què els partits votaren la seva elecció. Quan examineu un gran problema amb serenitat i encara amb passió puix la passió és vida, enyor aquells dies en què pertanyia a la Cambra i sento nostàlgia per no poder intervenir en les discussions, la qual cosa m'està privada. Per a l'esdevenidor, sols aspiro a dues supremes dignitats: tornar al rang de ciutadà amb la confiança dels espanyols després d'acomplir el meu mandat presidencial, i tornar a ocupar un escó al Congrés per a seguir servir el país.

Recordo que aquests últims dies vaig llegir un llibre, titulat «Apologia de la democràcia», i en un dels seus capítols es diu que la Cambra única i el Cap de l'Estat són nius de conflictes i que d'un moment a l'altre han de topar. Fa un any que ocupo la Presidència i això no ha succeït. No hi ha hagut tal topament ni tan sols una lleugera sospita.

Finalment, palesa la seva alegria en estrènyer la mà de tots els diputats allà presents i expressà el seu desig que deixessin un bon record al país.

Un diputat donà un «Visca la República!», que fou contestat per tots els presents, acomiadant-se a continuació els que assistiren a l'acte i el senyor Alcalà Zamora.

MR. COOK A ESPANYA

Les empreses de viatges, reunides a Viena, acorden fer el buit al Congrés de Turisme de Barcelona de 1934

El viatge que ha fet, per Espanya, Mr. Stenson Cook, vice-president de l'Aliança Internacional de Turisme, ha revestit, per a la nostra ciutat, gran interès, malgrat que les seves visites hagin passat gairebé desaperebudes.

Un amic nostre ha pogut parlar amb Mr. Cook:

—Quin ha estat el motiu del vostre viatge a la Península?

—Deixar enllestits els detalls d'un nou circuit de turisme que ha estat iniciat i que pot reportar a Barcelona un positiu benefici.

—Voleu dir un augment d'afluència turística?

—Això mateix. Jo calculo que passarà del milió el nombre dels turistes que cada any aprofitaran els serveis d'aquest circuit.

—Caldria conèixer detalls...

—Ja fa temps, les empreses de turisme estem organitzant viatges per Europa sortint de Sant Remo, lloc on convergen nombroses línies ferroviàries. Hem cregut que fóra interessant fer entrar la Península Ibèrica en el circuit. A Lisboa ho he deixat

tot enllestit. Un tren ràpid unirà Madrid i Lisboa en poques hores. Ara, manca aconseguir, tan sols, un enllaç de vapors a Barcelona. Un cop solucionat, hom podrà desembarcar a Lisboa i anar, ràpidament, a tot Europa.

—I quin serà el circuit?

—De Sant Remo a Barcelona; d'aquesta ciutat, a Madrid; de Madrid a Lisboa; de Lisboa, en vaixell ràpid, a Londres; de Londres a París...

Mr. Cook parla d'altres coses. I, entre elles, ens parla d'un acord de la reunió d'Empreses de Turisme, celebrada a Viena, pel qual es prohibeix assistir a la projectada Exposició Internacional de Turisme, de Barcelona, de 1934.

—I ja quin motiu obeeix aquesta determinació?

—Al fet que ha estat assenyalada la data del mateix sense prèviament consultar-ho a les organitzacions internacionals de turisme.

—No veiem que sigui una raó de pes.

—Cal esperar que tot s'arranjarà.